

Magdalena Al-Sayadi

Grammatical and lexical structure and the analysis of selected communication aspects in the Khouban dialect in Yemen

Summary

The most famous and studied dialect of Yemen is the Sana dialect. The dialect of Khouban presented in the dissertation has been described so far in one publication from 2004: *Lahja Khoubān: Dirāsa Luġawiya (Al-Šamārī)*, however this work contains little valuable information, there are a lot of errors and wrong formulations, phonetic record is inconsistent and contains numerous factual errors. Consequently, there is a considerable discrepancy between the information contained in this item and the material that I personally collected in Yemen and developed in my dissertation. In addition, the only publication on the Khouban dialect was written exclusively in Arabic, so dialectal examples of sentence structures or lexicology without translation remain unclear.

The researched dialects are of the northern and central regions of the Republic of Yemen, which remains the least known dialectal area of the Arab world (Versteegh 1997:192). The division of Yemeni dialects undertaken by Behnstedt (1985:30-2) is incomplete due to the many mixed zones and it is difficult to determine the exact number of dialects in Yemen to date.

The dissertation is an attempt to compare the grammatical and lexical structures of both dialects as an example of the linguistic contrast between the dialect used in the capital and the dialect of the province. A comprehensive comparison of two different sociolinguistic areas (city - village) and all language aspects related thereto are the main subject of research. In this respect, the classic work of F.J. Cadora: *Bedouin, Village and Urban Arabic* (Brill 1992) is a very good example, which, however, omits the scope of the dissertation presented here. Existing scientific publications on Yemeni dialects mainly analyze individual dialects. Landberg in *Etudes sur les dialectes de l'Arabie Méridionale* (1901-1913), collected information only about dialects from around the Ḥaḍramawt region (southeast of Yemen). In 1938, Rossi published the *Appunti di dialettologia del Yemen*, and a year later the first grammar and vocabulary of Sana's dialect: *L'Arabo Parlato a Sana'a*. Jastrow (1984) published the principles of Sana's phonology and phonetics: *Zur Phonologie Phonetik und des Sanaanischen*. The first classic dictionary of the Yemeni dialect was published in 1990 (Piamenta). The dictionary mainly focuses on the

Judeo-Arabic dialect, which is present in Yemen because of the existing Jewish population. Today, Watson devotes the most attention to Yemeni dialects, mainly studying the Sana dialect: *Syntax of Ṣanʿānī Arabic* (1993), *Sbahtu! A course of Ṣanʿānī Arabic* (1996) and *Wasf Ṣanʿānī - texts in Ṣanʿānī Arabic* (2000). Further papers on the syntax, morphology, semantics and phonology of Sana's dialect were published by Na'im-Sanbar (1994) and Al-Amri (2000), Behnstedt *Glossar der jemenitischen Dialektwörter*, and *Notes on the Arabic Dialects of Eastern-North Yemen* (2001). Research on the Khouban dialect was published in 2004 by Mohammed Aš-Šamārī *Lahja Khoubān: Dirāsa Luġawiya*, mentioned earlier. This is the only publication on dialect, so the need for this research was of key importance. The study of Arabic rural and urban dialects has been demonstrated by the abovementioned F.J. Cadora.

The problem of local dialect interference has not yet been addressed. The scholarship in the Republic of Yemen gave me the opportunity to study both dialects. The Sana dialect is considered the leading dialect of the Yemen Republic, mainly because of the political role of the capital. Khouban, as an example of a rural dialect, distinguishes from rich and characteristic vocabulary and morphological features. It is also a dialect used in parts of Central Yemen. The current situation in Yemen does not guarantee travel safety, therefore the collected materials are a valuable scientific source. The Republic of Yemen has remained at war to this day since March 2015. The problem of adapting the provincial dialect to the dialect of the capital city is a common phenomenon that is worth describing.

I used several of my visits to Yemen in 2008-2013 to collect material for the purposes of this work, especially in the field of inter-dialectal code switching. In this dissertation, I study in the field of phonetics and phonology: phonetic functions and phonology, syllabic structure, accent, the phenomenon of substitution, syncopes, epenthesis, assimilation, gemination of nūn, glotalization in pause, and other phonological features (nasalization and denasalization, changing the place of articulation). In the field of morphology, I studied the structure of personal, possessive and demonstrative pronouns, adverbs, interrogative pronouns, particles. In syntax I presented the order and structure of the subject, adverbs of place, time and manner, primary and subordinate functions in a sentence, the structure of the verb sentence - the past, present and future tense, negation and emphatic expressions. I am also investigating dialectal interference related to migration to the capital from various parts of the country and the impact on the change of language code related to the age, gender and education of the speaker. The main goal of the dissertation is to analyze the previously unexplored language material from the Khouban area and compare it with the better-known but still not fully described Sana dialect. In connection with the observation of the use of different dialects in one speech, there was a

need to analyze the phenomenon of the so-called *code-switching*, i.e. the mixing of language codes of different dialects. The cognitive benefits of the study are primarily knowledge of relationships and language changes within both dialects.

The choice of dialects is related to differences resulting from geographical and political location. The study covers sociolinguistic aspects and strictly social motives for the choice of vocabulary or structure of expression. The work is based on materials collected during the stay in Yemen, i.e. interviews, recordings and conversations with native dialect users. The few publications to date have helped me in analyzing the collected materials, including *Arabic Sociolinguistics* (Bassiouney 2004), *A Syntax of Ṣanʿānī Arabic* (Watson 1993), *Codeswitching and Related Issues Involving Arabic* (Davies 2013). It is primarily a descriptive and comparative analysis with elements of historical analysis. The collected language material is unique and has never been published anywhere in the world.

The research is based on anonymous sociolinguistic surveys, individual and group interviews, focusing on everyday interactions. The research region covers the capital of Yemen and villages within the Khoubān area, including Damt, Al-Hijrah, Beyt aṣ-Ṣayyādī, Beyt al-Awlagī, Kolah aṣ-Ṣayyādī, which are located between the borders of the Ibb region and Aḍ-Ḍāleṣ. Data collected during several visits to Yemen in 2008, 2011 and 2013 show the expressions used in both dialects. The empirical and observational research method allowed to verify surveys conducted among 20 respondents (users of the Sana dialect) aged 17 to 64, including 9 women and 11 men. For the Khouban dialect, 20 respondents aged 16-76, including 13 women and 7 men. The findings present the most commonly used expressions, grouped in the following order:

- pronouns (personal, possessive, demonstrative)
- prepositions
- nouns
- verbs (including modal)
- numerals
- present and future tenses

Other studies are the result of text analysis, recorded and collected during my visits in Yemen, and recordings from 2013-2018, collected through social media. The texts contain sentences used in conversations between users of both dialects in everyday situations.

Studies have shown that dialects of large metropolitan areas, including Sana, are analyzed more often than dialects of provinces. The reason for this is that cities are more accessible. While studying a dialect in the city, it is easy to listen to people, even on the streets,

in restaurants, at bazaars or in any place of public use. Language research was also focused on large urban areas due to the cultural diversity. The problem of exchanging language codes in Yemen between a rural and urban dialect has not been addressed. Dialect differentiation leads to the use of the most understandable forms of language between the interlocutors. Despite hypotheses about the existence of the koiné form, there is no universal indirect form of dialect. The motivations for changing the language code are different and required research on the following three levels: education level, gender and age. Using forms of urban dialects indicates a desire to gain respect from the interlocutor, but the main reason is simply the motive of the correct communication.

The level of education is an indicator of language competence, so educated people are more likely to speak a different dialect. In sociolinguistic research the high level of education leads to more innovative and less conservative linguistic patterns. In Arab countries, the opportunity of education is related to many changes, i.e. leaving one's hometown and interaction with the speakers of other dialects. People from rural or small communities travel to larger cities to achieve educational benefits. In the Middle East this is rather common, since many young people from the province wish to explore bigger cities for educational and work purposes. Education level improvement also help in acquiring knowledge about other dialects.

Gender also affects dialectal understanding and communication. In Yemen, contact between men and women is limited and dictated by religious and cultural aspects. In Arab society, men are allocated to public space and women to private space. This is not just a matter of spatial but also linguistic dichotomy. Studies have shown that women use more selective words such as euphemisms, emotional phrases and diminutive. Men favor Bedouin and rural dialects, because it is associated with masculinity. Due to the more frequent mobility, men have more situations learning about different language forms and communication. Therefore, men from provincial areas are also able to use the urban dialect.

According to my research, older people, especially in a rural environment, do not change their language and are confident that they will be understood. This leads to many misunderstandings, but due to respect for older people, it is rather positive. Arabs as a tribal society represent strong ethnic and national values, which is common among the older generation.

In order to gain more prestige and position, the younger generation changes the language code from rural to urban, to English or the dialect of the Gulf, which is an example of a conscious language change. The justification for this phenomenon may be frustration due to the unstable political and economic situation of the region. Young people do not feel a strong

attachment to national identity and tend to depreciate the language values of the native dialect. They are more willing to speak English or dialects of highly developed Gulf countries.

Yemen as a tribal society represents strong ethnic and national values. Historical events have shaped the nation's awareness of tribal integrity, especially in the language sphere. An example of the urban diversity of the Sana dialect and the rural dialects of the Khouban region can be considered politically. Before reunification in 1990, Sana was the capital of North Yemen. Although the approximate borders of a divided country ran through the Khouban region, they were always considered part of the south. In addition to the current political situation, antagonistic attitudes in two former countries have been visible for years. Language features were often stigmatized, which affected the use of language.

The discrepancy of some words in each Yemeni dialect is significant. There are words and phrases in the Khouban dialect that are incomprehensible to the inhabitants of the capital, e.g.: *ṣābī* صابى 'empty', *mā ṣalā gūbālī* ما على قوبالي 'nevermind', *yā jillī!* يا جلي 'oh my God!', *ṣumruṭī* عمرطي 'corn', *ṣurm* عرم 'edge'. Native users of the Khouban dialect shift the words of their dialect unconsciously or the change allows them to fill in a proficiency gap. Dialectal forms are consciously used depending on the given situation or social status. The main purpose of exchanging a language code is communication or obtaining the desired privilege. However, Yemenis are proud and loyal to their native dialects, hence these dialects will remain in social use.

Magdalena Al-Seyedi

Magdalena Al-Sayadi

Struktura gramatyczno-leksykalna i analiza wybranych aspektów komunikacyjnych w dialekcie Khouban w Jemenie

Streszczenie

Najbardziej znanym i zbadanym dialektem Jemenu jest dialekt Sany. Przedstawiony w pracy doktorskiej dialekt Khouban został dotychczas opisany w jednej publikacji z 2004 roku: *Lahja Khoubān: Dirāsa Luġawiya (Al-Šamārī)*, jednak praca ta zawiera mało wartościowych informacji, jest w niej bardzo dużo błędów i niewłaściwych sformułowań, niekonsekwentny jest zapis fonetyczny oraz zawiera liczne błędy merytoryczne. W konsekwencji istnieje spora niezgodność pomiędzy informacjami zawartymi w tej pozycji, a materiałem, który zebrałam osobiście w Jemenie i opracowałam w rozprawie doktorskiej. Ponadto jedyna publikacja na temat dialektu Khouban została napisana wyłącznie w języku arabskim, zatem dialektalne przykłady struktur zdań czy leksyki bez tłumaczenia pozostają niejasne.

Przedmiotem badań są dwa dialekty obszaru północnego oraz środkowego regionu Republiki Jemenu, który pozostaje najmniej znanym obszarem dialektów świata arabskiego (Versteegh 1997:192). Podział jemeńskich dialektów, którego podjął się Behnstedt (1985:30-2), jest niekompletny z powodu wielu stref mieszanych i do dnia dzisiejszego trudno jest określić dokładną liczbę dialektów w Jemenie.

Rozprawa jest próbą porównania struktur gramatycznych oraz leksykalnych obu dialektów jako przykładu językowego kontrastu między dialektem używanym w stolicy oraz dialektem prowincji. Kompleksowe porównanie dwóch różnych obszarów socjolingwistycznych (miasto - wieś) i wszystkie związane z nimi aspekty językowe są głównym przedmiotem badań. W tym względzie bardzo dobrym wzorem jest klasyczna już dziś praca F.J. Cadory: *Bedouin, Village and Urban Arabic* (Brill 1992), która jednak pomija zakres objęty tematyką prezentowanej tu dysertacji. Istniejące publikacje naukowe dotyczące dialektów jemeńskich głównie analizują poszczególne dialekty. Landberg w *Etudes sur les dialectes de l'Arabie Méridionale* (1901-1913), zbierał informacje tylko o dialektach z okolic regionu Ḥaḍramawt (południowo-wschodni Jemen). W 1938 r. Rossi opublikował *Appunti di dialettologia del Jemen*, a rok później pierwszą gramatykę i leksykę dialektu Sany: *L'Arabo Parlato a Sana'a*. Jastrow (1984) wydał zasady fonologii i fonetyki dialektu Sany: *Zur*

Phonologie Phonetik und des Sanaanischen. Pierwszy klasyczny słownik dialektu jemeńskiego został opublikowany w 1990 roku (Piamenta). Słownik koncentruje się głównie na dialekcie judeo-arabskim, który jest obecny w Jemenie ze względu na dużą liczbę ludności żydowskiej. Jego inne prace koncentrują się również w dialekcie judeo-arabskim, występującym np. w Palestynie. Współcześnie, najwięcej uwagi dialektom Jemenu poświęca Watson, głównie badając dialekt Sany: *Syntax of Ṣanʿānī Arabic* (1993), *Sbahtu! A course of Ṣanʿānī Arabic* (1996) oraz *Wasf Ṣanʿānī – texts in Ṣanʿānī Arabic* (2000). Kolejne prace dotyczące składni, morfologii, semantyki i fonologii dialektu Sany zostały opublikowane przez Naïm-Sanbar (1994) i Al-Amri (2000), Behnstedt *Glossar der jemenitischen Dialektwörter*, oraz *Notes on the Arabic Dialects of Eastern-North Yemen* (2001). Badania nad dialektem Khouban zostały opublikowane w 2004 roku przez wspomnianego wcześniej Mohammeda Aš-Šamārī *Lahja Khoubān: Dirāsa Luġawiya*. Jest to jedyna publikacja dotycząca dialektu, dlatego konieczność tych badań miała kluczowe znaczenie. Doniosłość badań arabskich dialektów wiejskich i miejskich wykazał wspomniany wyżej F.J. Cadora.

Problem interferencji lokalnych dialektów nie został dotychczas podjęty. Stypendium w Republice Jemenu dało mi możliwość zbadania obu dialektów. Dialekt Sany, uważany jest za wiodący dialekt Republiki Jemenu, głównie ze względu na polityczną rolę stolicy. Khouban, jako przykład wiejskiego dialektu, wyróżnia bogate i charakterystyczne słownictwo i cechy morfologiczne. Jest to też dialekt używany w części Jemenu środkowego, a więc dialekt, który jest możliwy do zbadania u samego źródła. Obecna sytuacja w Jemenie nie gwarantuje bezpieczeństwa podróży, dlatego zebrane materiały stanowią cenne źródło naukowe. Od marca 2015 roku Republika Jemenu pozostaje do dnia dzisiejszego w stanie wojny. Problem dostosowania prowincjonalnego dialektu do dialektu stolicy, jest często zauważanym zjawiskiem, które warto opisać.

Kilka moich wizyt w Jemenie w latach 2008-2013 wykorzystałam do gromadzenia materiału dla potrzeb niniejszej pracy, szczególnie w zakresie międzydialektalnego przełączania kodów. W tej rozprawie badam w zakresie fonetyki i fonologii: funkcje fonetyczne i fonologię, strukturę sylabiczną, akcent, zjawisko substytucji, synkopy, epentezy, asymilacje, geminacje nūn, glotalizację pauzalną, i inne cechy fonologiczne (nazalizacja i denazalizacja, zamiana miejsca artykulacji). W zakresie morfologii, strukturę zaimków osobowych, zaimki dzierżawcze, i wskazujące, przysłówki, zaimki pytajne, partykuły. Składnia to szyk i struktura podmiotu, orzeczenia, okoliczniki miejsca, czasu, sposobu, funkcje nadrzędne i podrzędne w zdaniu, struktura zdania czasownikowego - czas przeszły, teraźniejszy

i przyszły, negacja. wyrażenia emfaticzne. Badam też interferencję dialektów związaną z migracją do stolicy z różnych części kraju oraz wpływ na zamianę kodu językowego związany z wiekiem, płcią oraz wykształceniem mówiącego. Głównym celem rozprawy jest analiza niezbadanego do tej pory materiału językowego z rejonu Khouban i porównanie go z lepiej znanym, lecz nadal nie w pełni opisanym dialektem Sany. W związku z obserwacją użycia różnych dialektów w jednej wypowiedzi, zaistniała potrzeba analizy zjawiska tzw. *code mixing*, czyli mieszania się kodów językowych różnych dialektów. Korzyści poznawcze z badania to przede wszystkim wiedza o relacjach i zmianach językowych w obrębie obu dialektów.

Wybór dialektów jest związany z różnicami, wynikającymi z usytuowania geograficzno-politycznego. Badanie obejmuje aspekty socjolingwistyczne oraz ściśle społeczne motywy doboru słownictwa bądź struktury wypowiedzi. Praca powstaje w oparciu o materiały zebrane w trakcie pobytu w Jemenie, tj. wywiady, nagrania oraz rozmowy z rodzimymi użytkownikami dialektu. Nieliczne dotychczasowe publikacje pomogły mi w analizie zebranych materiałów, m.in. *Arabic Sociolinguistics* (Bassiouny 2004), *A Syntax of Ṣan`ānī Arabic* (Watson 1993), *Codeswitching and Related Issues Involving Arabic* (Davies 2013). Zastosowana metoda jest charakterystyczna dla badań tego rodzaju dokonywanych przez arabistów i orientalistów (J.F. Cadora). Jest to przede wszystkim analiza opisowo-porównawcza z elementami analizy historycznej. Praca ma charakter w dużym stopniu materiałowy. Zebrany materiał językowy jest unikatowy i nie był do tej pory publikowany nigdzie na świecie.

Badania są oparte na anonimowych ankietach socjolingwistycznych, wywiadach indywidualnych i grupowych, koncentrujących się na interakcjach z życia codziennego. Region badań obejmuje stolicę Jemenu i wsie w obrębie obszaru Hubān, w tym Damt, Al-Hijrah, , Beyt aṣ-Ṣayyādī, Beyt al-Ṣawlagī, Kolah aṣ-Ṣayyādī, które znajdują się między granicami regionu Ibb i Aḍ-Ḍāleṣ. Dane zebrane podczas kilku wizyt w Jemenie w latach 2008, 2011 i 2013, prezentują wyrażenia używane w obu dialektach. Empiryczno-obszewacyjna metoda badawcza pozwoliła zweryfikować ankietę przeprowadzoną wśród 20 respondentów (użytkowników dialektu Sany) w wieku od 17 do 64 lat, w tym 9 kobiet i 11 mężczyzn. W przypadku dialektu Khouban 20 respondentów w wieku 16-76 lat, w tym 13 kobiet i 7 mężczyzn. Odkrycia prezentują najczęściej używane wyrażenia, pogrupowane w następującej kolejności:

- zaimki (osobowe, dzierżawcze, wskazujące)
- przyimki

- rzeczowniki
- czasowniki (w tym modalne)
- liczebniki
- czas teraźniejszy i przyszły

Pozostałe badania są wynikiem analizy tekstów, zarejestrowanych oraz zebranych podczas pobytów w Jemenie oraz nagrań, zarejestrowanych w latach 2013-2018 poprzez media społecznościowe. Teksty zawierają zdania, używane w rozmowach między użytkownikami obu dialektów w sytuacjach życia codziennego.

Badania wykazały, że dialekty dużych metropolii, w tym Sany, są analizowane częściej niż dialekty prowincji. Uzasadnieniem tej sytuacji jest dostępność miast. Studiując dialekt w mieście, można słuchać wypowiedzi, nawet na ulicy, w restauracjach, na bazarach lub w dowolnym innym miejscu użyteczności publicznej. Badania językowe koncentrowały się na dużych obszarach miejskich również ze względu na dużą różnorodność kulturową. Problem zamiany kodów językowych w Jemenie między dialektem wiejskim a miejskim nie został do tej pory podjęty. Dyferencjacja dialektalna prowadzi do stosowania między rozmówcami form języka, które są najbardziej zrozumiałe. Pomimo hipotez na temat istnienia formy koiné nie ma powszechnej pośredniej formy dialektu. Motywacje zamiany kodu językowego są różne i wymagały badań na trzech następujących płaszczyznach: poziom edukacji, płeć oraz wiek. Używanie form dialektów miejskich, wskazuje na chęć pozyskania szacunku u rozmówcy, niemniej jednak głównym powodem jest po prostu motyw poprawnej komunikacji.

Poziom edukacji jest wskaźnikiem kompetencji językowej, zatem osoby wykształcone częściej potrafią wypowiadać się w innym dialekcie. W badaniach socjolingwistycznych wysoki poziom edukacji prowadzi do bardziej innowacyjnych i mniej konserwatywnych wzorców językowych. W krajach arabskich możliwość edukacji wiąże się z wieloma zmianami, tj. opuszczeniem rodzinnego miasta i interakcją z użytkownikami innych dialektów. Ludzie ze wsi lub małych społeczności podróżują do większych miast, aby uzyskać korzyści edukacyjne. Na Bliskim Wschodzie jest to dość powszechne, ponieważ wielu młodych ludzi z prowincji podąża do większych miast w celach edukacyjnych i zawodowych. Podniesienie poziomu wykształcenia pomaga również w zdobywaniu wiedzy o innych dialektach.

Płeć również ma wpływ na zrozumienie oraz komunikację między dialektalną. W Jemenie kontakt między mężczyznami a kobietami jest ograniczony i podyktowany aspektami religijno-kulturowymi. W społeczeństwie arabskim mężczyźni przydzielani są do przestrzeni publicznej, a kobiety raczej do przestrzeni prywatnej. Nie jest to tylko kwestia dychotomii

przestrzennej, ale również językowej. Badania wykazały, że kobiety używają bardziej selektywnych słów, takich jak eufemizmy, zwroty emocjonalne czy zdrobnienia. Mężczyźni natomiast są przychylni dialektom beduińskim oraz wiejskim, ponieważ wiąże się to z męskością. Ze względu na częstszą mobilność, mężczyźni mają więcej sytuacji poznawania różnych form językowych i komunikowania się. W związku z tym, pochodząc z obszarów prowincji, potrafią również posługiwać się dialektem miejskim.

Według przeprowadzonych badań, ludzie starsi, zwłaszcza w środowisku wiejskim, nie zmieniają swojego języka i są przekonani, że będą zrozumiani. Prowadzi to do licznych nieporozumień, jednak takie podejście lingwistyczne, z uwagi na szacunek do ludzi starszych, jest traktowane pozytywnie. Arabowie jako społeczeństwo plemienne reprezentują silne wartości etniczne i narodowe, co jest powszechne wśród starszego pokolenia.

Młodsze pokolenie, w celu zyskania większego prestiżu oraz pozycji, zamienia kod językowy z wiejskiego na miejski, na język angielski lub dialekt Zatoki, co jest przykładem świadomej zamiany językowej. Uzasadnieniem tego zjawiska może być frustracja z powodu niestabilnej sytuacji politycznej i gospodarczej regionu. Młodzi ludzie nie odczuwają silnego przywiązania do tożsamości narodowej i mają tendencję do deprecjonowania wartości językowych rodzimego dialektu. Chętniej posługują się językiem angielskim lub dialektami wysoko rozwiniętych krajów Zatoki.

Jemen jako społeczeństwo plemienne reprezentuje silne wartości etniczne i narodowe. Wydarzenia historyczne ukształtowały świadomość narodu na temat integralności plemiennej, szczególnie w sferze językowej. Przykład miejskiej różnorodności dialektu Sany i wiejskich dialektów regionu Khouban można rozpatrywać w wymiarze politycznym. Przed zjednoczeniem w 1990 roku Sana była stolicą Jemenu Północnego. Chociaż przybliżone granice podzielonego kraju przebiegały przez region Khouban, zawsze uważano je za część południa. Oprócz obecnej sytuacji politycznej antagonistyczne postawy w dwóch byłych krajach były widoczne przez lata. Cechy językowe były często stygmatyzowane, co wpłynęło na użycie języka.

Rozbieżność niektórych słów w każdym dialekcie jemeńskim jest duża. W dialekcie Khouban istnieją słowa i wyrażenia, które są niezrozumiałe dla mieszkańców stolicy, np. : *ṣābī* صابي „pusty”, *mā ʕalā gūbālī* ما على قوبالي „wszystko jedno/nie dbam o to”, *yā jillī!* يا جلي „o mój Boże!”, *ʕumruṭī* عمرطي „kolba kukurydzy”, *ʕurm* عرم „kant”. Natywni użytkownicy dialektu Khouban wtrącają fragmenty swojego dialektu nieświadomie, bądź w sytuacji braku

znajomości odpowiedniej formy w danym dialekcie. Świadomie stosowane są formy dialektu, w zależności od danej sytuacji czy statusu społecznego. Głównym celem zamiany kodu językowego jest komunikacja, bądź uzyskanieżądanego przywileju. Jemeńczycy jednak są dumni oraz lojalni wobec swoich rodzimych dialektów, stąd pozostaną one zachowane.

Margelene Aldyuli